

At Blive eller at Være 1

Åndeligt princip nr. 63

Dette princip består i virkeligheden af to beslægtede principper – At Være og At Blive.

Spørgsmål:

Hvad er definitionen på disse to tilstande, og hvad er forskellen mellem dem?

Svar:

For at sige det enkelt vil jeg udtrykke det således: At Blive er den handling at bevæge sig fremad ud fra en beslutning om at være aktivt involveret i den kreative proces. At Blive er at skabe.

Når man går ind i en tilstand af At Være, tager man sig nærmest et hvil fra den kreative proces. At Være er grundlæggende hvile og afslappelse.

Spørgsmål:

Hvad er det grundlæggende princip, som forklarer disse to tilstande?

Svar:

Det svarer i bund og grund til nat og dag eller de to cyklusser i eksistensens kreative proces.

Spørgsmål:

Nogle siger, at vi bør koncentrere os om simpelthen ”At Være”. Hvor er det korrekt at lægge størst vægt i forhold til disse to tilstande?

Svar:

Har vi lyst til at sove hele tiden eller til at arbejde hele tiden? Ingen af delene. Vi ønsker en balance mellem de to.

Spørgsmål:

Alle ting manifesterer sig i treenheder. Findes der så en tredje tilstand? Og hvad er det?

Svar:

Det er et interessant spørgsmål, som fører os ind i et ukendt land, et spørgsmål som meget få lærere har besvaret.

Mange bevæger sig ind i den hvilende tilstand af Væren under meditation, og denne hvile er så lykkelig, at de formoder, at den er vores endelige og højst ønskværdige tilstand. Det er kun de færreste, der forstår, at Væren i denne eksistens nærmest er et redskab til hvile. Det er tid til at tage sig en lang hvileperiode, når den kreative arbejdsdag er gået. Det er tåbeligt at tage mere end en kort lur midt på den kreative dag. Hvil dig i stedet når arbejdet er gjort.

Der var én, der fremkom med ideen om, at der findes flere tilstande af væren, og det er sandt. Der findes også flere tilstande eller grader af Bliven, men ingen af disse er den tredje tilstand.

Den tredje tilstand kan ikke opnås i denne eksistens.

Lad os bruge Loven om Overensstemmelser og undersøge vores tre tilstande i det normale liv. Den første er vores normale vågne tilstand (Bliven), og den anden vores søvntilstand (Væren). Hvad er så vores tredje tilstand?

Det er døden.

Vi kan ikke være døde, mens vi lever i kroppen. Vi kan heller ikke være i den tredje tilstand, mens vi lever og eksisterer på et af de syv planer.

Hvad er så den tredje tilstand?

Dan brugte de rigtige ord: "Ikke Væren".

I begyndelsen af vores eksistens i dette univers, lød opfordringen til alle monader:

"At Være eller ikke at Være. Det er spørgsmålet."

De, som reagerede på opfordringen, trådte frem og oplevede "Væren" og "Bliven".

De, som ikke reagerede, er stadig i den tredje tilstand af "Ikke Væren". De eksisterer, men kun på et abstrakt, esoterisk niveau, og på et eller andet tidspunkt vil de vælge "At Være".

De, som valgte "At Være", kan ikke gå tilbage til "Ikke Væren", medmindre de vælger den mørke venstrehandsvej, som fører til destruktion af alle eksistensens egenskaber.

Så selv om Væren ofte præsenteres som en tilstand af intethed, så ved de, der underviser på denne måde ikke, hvad sand intethed er. Sand intethed (hvad angår denne virkelighed) er en tilstand af Ikke Væren, som man på ingen måde kan gå ind i, når man er forbundet med de fysiske, astrale og mentale legemer eller energilegemerne. Hvis du lever her på jorden, har du ikke oplevet "Ikke Væren", siden du besluttede dig for "At Være".

At Blive eller at Være 2

Ruth spørger:

"Så alle de lærere, som underviser folk i at leve i NU'et, underviser i virkeligheden i en meditativ tilstand, som fører dem ind i en fredelig tilstand et stykke tid, men ikke ud af Væren og Bliven?"

JJ:

Dette fører dem ind i Væren, og senere dominerer Bliven igen. Fordelen ved en sådan meditation er, at de bliver bevidst om Væren, samtidig med at de udvikler sig gennem Bliven. Ulempen er, at nogle nyder Væren så meget, at de ønsker at fokusere på den hele tiden. Det vil forsinke dem i at gøre fremskridt i den sidste ende.

JA kommenterer:

”Jeg troede, at den store hvile var at nyde frugterne af vores arbejde, altså i forhold til at opleve og at få hvile og afslappelse. Er den store hvile blot et esoterisk niveau nu? Hvordan passer livsprincippet ind i det?”

JJ:

Ja, det er formålet med pralaya’ens store hvile, men før det sker, vil vi gå igennem cyklusser med mindre hvile.

I formens verden dominerer Bliven, og Væren er så at sige i baggrunden.

Når vi går ud af formens verden og ind i pralaya, så dominerer Væren, men Bliven findes stadig – nu er det den, der er i baggrunden.

Bryan skriver:

”Jeg tror aldrig, jeg kommer til at forstå, hvorfor de, der beskrives således: ”...de vælger den mørke venstrehåndsvej, som fører til destruktion af alle eksistensens egenskaber”, gør det og er fuldt bevidst om, hvad de gør.”

JJ:

Det er svært at forstå, indtil du undersøger mange menneskers handlinger.

Mange religioner siger for eksempel, at hvis du begår utroskab, så skal du brænde i helvede i al evighed. På trods af det lader mange, som tror på det, det ske alligevel og har en affære. Når man tænker over det, så er der ingen sammenligning mellem den begrænsede glæde, de får ud af en affære, og en evighed i helvede, hvor de brænder op (tror de), men alligevel er der mange, der springer ud i det. Heldigvis er denne tro og lære ikke korrekt.

De, som tager den mørke vej, er ikke helt så ulogiske, som dem, der risikerer evig straf. De giver ikke efter for den øjeblikkelige nydelse, som ren selvished bringer med sig, men de har en slags pyramidespil i gang, hvor vinderne og topscorerne kan fortsætte uendeligt. Men de vil alle møde den samme skæbne, nemlig destruktion, til slut, og vil gå tilbage til tilstanden af Ikke Væren. Derefter vil de komme tilbage til Væren, men de vil have mistet meget lang tid.

Copyright JJ Dewey - all rights reserved